

TYGODNIK

PETERSBURSKI

GAZETA URZĘDOWA

KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we **WTORKI** i **PIĄTKI**. Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Ekspedycji Gazet Petersburskiego Pocztańtu, nadto we wszystkich Poczłowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: **ROCZNA** w Rosyji z pocztą, a w Stolicy, z noseniem do mieszkań, 15 rubli. **PÓLROCZNA** 8 rubl srebrem.

WTOREK, $\frac{1}{15}$ **LUTEGO.**

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, $\frac{31 \text{ Stycznia.}}{12 \text{ Lutego.}}$

Przez Rozkaz dzienny CESARSKI z dnia 25 Stycznia, wykreślony zostaje ze spisów zmarły Komendant prochowni Kazańskiej Jenerał-major *Berg* 1.

— Przez Reskrypta CESARSKIE mianowani kawalerami orderu *Św. Stanisława 1 klasy*, 18 Stycznia, Główny Inspektor kwarantan w Xięztwach Wołoskim i Mołdawskim Rzeczywisty Radzca Stanu *Mawros* i 31 tegoż m. Komendant Irkucki, Jenerał-major *Kanibotocki*.

— Szef Biura Departamentu Ministerstwa Sprawiedliwości, Radzca Honorowy *Protasjew*, mianowany został Kammer-junkrem Dworu CESARSKIEGO.

— W gazecie Policyjnej Petersburskiej czytamy: «N. CESARZ Jmć, na najpoddanniejším przedstawienie P. S.-Petersburskiego Ober-Policmejstra, o czynnościach Dozorcy kwartałowego *Szerstobitow*, w odkryciu zabójstwa i kradzieży, dokonanych w domu Ilmana, najlaskawiej raczył rozkazać: w nagrodę odznaczonej gorliwością jego służby i wzorowej działalności, których w tym razie dał dowody, mianować go kawalerem orderu *Św. Włodzimierza 4 klasy*.

— Na zapisce, przy której złożony był N. CESARZOWI Jmci Memoryał Rady Państwa i Wykaz Przychodów i Wydatków Państwa na rok 1849, zapadła następna własnoręczna decyzja N. PANA: «Najsurowiej zalecić po wszystkich «wydziałach służbowych, iżby w ciągu 1849 roku nikt nie «poważał się pod żadnym pozorem wnosić przedstawień o «wydatkach nadetatowych.»

— W dniu 26 Stycznia umarli tu w Petersburgu: Senator, Rzeczywisty Radzca Tajny *Poletika* i dymis. Jenerał-major *Czerewin*

O CHOLERZE.

W PETERSBURGU: po 26 Stycznia zostawało chorych 123 — w ciągu doby przybyło 13 — wyzdr. 10 — umarło 11 — po 27 Stycznia pozostało chorych 115.

W ciągu doby przybyło 15 — wyzdr. 4 — umarło 3 — po 28 Stycznia pozostało chorych 123.

W ciągu doby przybyło 15 — wyzdr. 4 — umarło 4 — po 29 Stycznia pozostało chorych 130.

W ciągu doby przybyło 11 — wyzdr. 8 — umarło 5 — po 30 Stycznia pozostało chorych 128.

OGÓLNE WIADOMOŚCI O CHOLERZE.

W Gubernii Liflandskiej, od 2 po 8 Stycznia zachorowało 8, umarło 5.

W Gubernii Wołyńskiej, od 17 po 20 Grudnia zachorowało 47, umarło 10.

W Gubernii Mińskiej, od 7 Grudnia po 7 Stycznia umarło 5. Ostatnie chorzy wyzdrowieli: za tém epidemija ustała.

W Gubernii Kowieńskiej, od 23 Grudnia po 1 Stycznia zachorowało 36, umarło 10.

W Gubernii Grodzieńskiej, od 22 Grudnia po 8 Stycznia zachorowało 242, umarło 75.

Z Gubernii: Smoleńskiej, Witebskiej, Kurlandskiej, Połdolskiej i Wileńskiej, nowych wiadomości nie odebrano.

22 Stycznia 1849 roku.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa, 5 Lutego.

«Między zbiegłemi za granicę w roku zeszłym zamieszczony został Maks. Mieszkowski, Braciszek Zgrom. ks. Bernardynów na Karczowie pod Kielcami. Gdy wszakże z

zebranych następnie wiadomości okazało się, że tenże za granicę wcale się nie wydalał; przeto na zasadzie rozkazu JO. Xięcia Namiestnika Królestwa z listy osób zbiegłych wykreślony został, i natychmiastowe wstrzymanie w swych skutkach śledztwa wszelkich jego własności zarządzonem zostało.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

FRANCYA.

PARYŻ, 31 Stycznia. Na posiedzeniu 26 b. m. Minister Spraw Wewnętrznych P. Leon Faucher wniósł projekt prawa o zabronieniu wszelkich klubów i stowarzyszeń politycznych. Nazajutrz, na zdanie sprawy P. Sénard, w imieniu Komisji mianowanej do roztrząśnienia czy takowe wniesienie Rządu ma być uważane za niecierpiące zwłoki, Zgromadzenie Narodowe większością 418 przeciw 342 głosom wyrokło, że wniosek Ministrów nie należy do tej kategorii.

W skutek takiego wypadku głosowania P. Ledru Rollin podał wniosek, podpisany przez 47 członków stronnictwa Góry, o oddaniu pod sąd Ministrów.

Na dzisiejszym posiedzeniu, na pytanie tegoż stronnictwa dla czego oskarżenie Ministrów nie zostało odesłane do Biur Zgromadzenia, Prezes odpowiedział, że na to potrzebny jest wyrok Zgromadzenia. Po wzięciu na głosy, większość 458 przeciw 250 postanowiła, iż oskarżenie Ministrów nie ma być do Biur odesłane. Również na dzisiejszym posiedzeniu wniosek przeciwny Gabinetowi, Pana Billault, który mieć chciał, żeby naprzód był ułożony budżet Przychodów, a następnie przedstawiony przez Ministrów budżet wydatków został odrzucony 397 głosami przeciw 390.

Na posiedzeniu 29 Stycznia, które się przeciągnęło do godziny 9 wieczorem, rozprawy toczyły się nad sprawozdaniem P. Grévy z wniosku Pana Rateau o rozwiązaniu Zgromadzenia Narodowego. P. Grevy, należący do partii przeciwniej Gabinetowi, czyli Góry, wnioskował iżby projekt P. Rateau był bezwzględnie odrzucony. Wiadomo bowiem że partya rewolucyjna chciałaby utrzymać Zgromadzenie Narodowe jak najdłużej w jego dotychczasowym składzie. PP. Cavaignac, Lamartine, Victor Hugo obstawali za jak najprędzem rozwiązaniem Zgromadzenia. Po wzięciu na głosy, zdanie sprawy P. Grévy zostało odrzucone 416 przeciw 405 głosom, z kąd wypada, że samo Zgromadzenie podziela zdanie o potrzebie rozwiązania się i że wniosek P. Rateau będzie powtórnie wzięty na uwagę.

Na posiedzeniu 29 Stycznia Ministrowie byli zapytywani co by znaczyły nadzwyczajne ostrożności, przedsięwzięte dnia tego i zgromadzenie dokoła lokalu posiedzeń Parlamentowych znacznej siły zbrojnej. Prezes Gabinetu odpowiedział, iż Rząd został uwiadomiony o spisku który miał w tym dniu wybuchnąć. Burzyciele należący do stronnictw najbardziej exaltowanych usiłowali wciągnąć oficerów i

żołnierzy rozpuszczonych bataljonów gwardyi ruchomej do zamachu i w rzeczy samej udało im się wzbudzić wielką fermentacją w szykach tej gwardyi. Rząd przeto zmuszony był rozwinąć największą energiją dla poskromienia tych knowań. Zresztą Ministrowie zdali zupełnie na Prezesa Rplitej rozporządzenia dotyczące się siły zbrojnej, która czuwa nad jego osobistym bezpieczeństwem i spokojnością stolicy.

Na témże posiedzeniu, po wysłuchaniu objaśnień P. Odilon Barrot względem użycia siły zbrojnej, P. Sarrans wniósł, iżby o potrzebie środka tego wyprowadzone było śledztwo Parlamentowe i wniosek ten został przyjęty.

— W d. 30 Stycznia, Minister Spraw Wewnętrznych przesłał Prefektom następną depeszę telegraficzną: „Spisek, uknowany przez hersztów towarzystw tajnych, którzy spodziewali się wciągnąć weń malkontentów z szeregów gwardyi narodowej ruchomej, został zniweczony w dniu wczorajszym.

„Wojska liniowe zajęły zawczasu wszystkie posty jakie im były wskazane.

„Gwardya narodowa w wielkiej liczbie i z największym entuzjazmem odpowiedziała na wezwanie ażeby stanęła w obronie porządku i bezpieczeństwa publicznego.

„Władza aresztowała znaczną liczbę osób.

„Dzięki tym rozporządzeniom, porządek został utrzymany. Energija rozwinięta przez Rząd w tym razie spowodowała podwyższenie się papierów publicznych.

„Stolica używa największej spokojności.”

— Między aresztowanymi wymieniają P. Alton Shée, przedtém Para Francyi, a od niejakiego czasu zagorzałego klubisty.

— P. Colonna Walewski, mianowany został Ministrem Pełnomocnym przy Dworze Toskańskim, na miejsce P. Champy.

— Rozmaite pogłoski krążyły o okolicznościach aresztowania P. Aladonize, szefa jednego z bataljonów gwardyi ruchomej. Następne szczegóły są zaręczone przez gazety mające zwykle najpewniejsze wiadomości.

Uwiadomiony o spisku knującym się w łonie bataljonów gwardyi ruchomej z powodu rozpuszczenia połowy tego wojska, generał Changarnier kazał zgromadzić się w sztabie głównym wszystkim szefom bataljonów. Tam w krótkiej przemowie, ten wódz naczelny siły zbrojnej przełożył, z jakim oburzeniem dowiedział się iż niektórzy oficerowie Gwardyi ruchomej usiłowali wciągnąć żołnierzy do spisku, że takowy został uknowany, że miano się zgromadzić na placu Marigny a ztamtąd udać się na pałac Prezesa Rplitej i hotel Zgromadzenia Narodowego. Generał dodał, że powodem do tego zamachu był wyrok Prezesa Rplitej, który liczbę bataljonów gwardyi ruchomej zmniejszał ze 25 na 12, że wyrok ten nastąpił w celu pogodzenia interesów armii i gwardyi ruchomej że niepodobna było pozostawić oficerów tej gwardyi na stopniach wyższych niż te które ich koledzy armii zajmują, że porządek

i słusność wymagały koniecznie, żeby jeden korpus nie był znacznie lepiej płatny nad inne, że ludzie, powstający przeciw temu słusznemu wyrokowi byli w błąd wprowadzeni, że prawo powinno wziąć górę nad takimi machinacjami i że przeto czterej wyżsi oficerowie, wskazani jako przywódcy, pójdą do więzienia.

Wtenczas jeden z nich, P. Adelonize zażądał mówić, ale był blady i nadzwyczaj poruszony. Jenerał Changarnier prosił go iżby naprzód się uspokoił, nie obciążał sam własnego położenia i szczególnie żeby sobie przypominał dobre ku niemu usposobienie Prezesa Rplitej i Naczelnego Wodza. Po kilku chwilach namysłu P. Adolonize zabrawszy głos, wyszedł ze wszelkich granic, zapomniał na wszelkie przyzwoitości, dał słyszeć obelgi przeciw jenerałowi i pogroźki przeciw Prezesowi Rplitej. Bynajmniej zimnej krwi nie tracąc, dał znak aby przywołano oficera od służby, a gdy ten wszedł ze 25 żandarmami, jenerał mu rzekł: «Czyń swoją powinność i odprowadź natychmiast P. Adelonize do więzienia.»

Trzej inni oficerowie prosili o pozwolenie wytłumaczenia się i uczynili to w wyrazach pełnych uszanowania. Jenerał rzekł im: «spolegam na waszém słowie i waszym honorze i odwołuję względem was rozkazy, które były jedynie środkiem dyscyplinarnym. Powróćcie do waszych koszar i opowiadajcie uszanowanie dla prawa i porządku. Pomnijcie nadewszystko że jestem otoczony wojskami mnie oddanemi, i że ktokolwiek wyjmie by jeden kamień z bruku Paryża, może być pewnym, że już nie on odłoży go na miejsce.»

(Podług *Siècle* trzej oficerowie o których mowa nie skorzystali ze zbawiennych upomnień jenerała i zebrali się w jednej kawiarni, z kąd wysłali rozkazy do spiskowych w celu przyprowadzenia buntowniczego zamachu do skutku, z jakowego powodu zostali aresztowani przez policją.)

— Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego 27 Stycznia odczytany został pozew Prokuratora Rplitej przeciw Panu Proudhon, powołujący go do sądu za artykuł umieszczony w gazecie *le Peuple*, uwłaczający godności Prezesa Rplitej. Żądanie Prokuratora odesłane zostało na roztrząśnienie Biur Zgromadzenia Narodowego.

ANGLIJA.

LONDYN, 31 Stycznia. Królowa przybyła dziś do Londynu dla prezydowania na Radzie Tajnej gdzie ma być ostatecznie uchwalona redakcja mowy od Tronu na otwarcie Parlamentu.

— Admirał Cécille, Minister Pełnomocny Rplitej Francuskiej przybył do Londynu.

— Ludwik-Filip z całą swą Rodziną wrócił z Richmond do Claremont, gdzie ma osiąść na stałe mieszkanie. Zdrowie Królowej Maryi-Amalii znacznie się w ostatnich czasach polepszyło.

— Duchowieństwo Katolickie Irlandzkie, a na jego czele Arcybiskup Mac Hale, postanowiło najmocniej opierać się

zniesieniu podatku na rzecz ubogich, jakowego zniesienia domagają się właściciele ziemscy.

— W gazecie *Times* czytamy: «Rzeczą jest godną uwagi, że akt Federalny Związku Niemieckiego, pomimo nadużyć jakim z czasem uległ, zapewnił wszakże Germanii,» przez długi i peryod lat 33, spokojność mocniejszą niż w innych epokach jej historii. Ze smutkiem więc widzimy, że za pierwszym usiłowaniem podstawienia w miejscu tego Aktu innej Konstytucyi odżyły i wyszły na jaw namiętności i roszczenia wojny Siedmioletniej. Łatwo zbadać tego przyczynę. Konstytucya federalna, albo Liga jakakolwiek, między możnemi Państwami, chociażby z kąd inąd najściślejsze między niemi istniały stosunki, nie może być osnuta i podyktowana przez głosowanie i większość na niem otrzymaną, albowiem ta większość posłuży jedynie do rozjątrzenia mniejszości i do uczynienia z niej opozycyi zbrojnej. Pakt tego rodzaju powinien być koniecznie wypadkiem układów i zobopolnego zgodzenia się, w którym interesu wszystkich krajów, zaczynając od Limburgu i Holsteinu, aż do ogromnego Cesarstwa Austriackiego, byłyby urządzone i ustalone w taki sposób, ażeby każdy z nich używał równej niezależności głosów i znaczenia. Ta zasada dziwnie zabaczona została przez Sejm Frankfurcki. Wydała mnóstwo dekretów, nie troszcząc się oto, jaką moc prawną te dekreta będą miały i gdzie jest siła fizyczna, którąby Sejm mógł rozrządzać dla zapewnienia wykonania swych wyroków. Jakoż Król Duński już się im oparł w tém co się tyczy Schlegu, równie skutecznie, jak to uczyniły Hollandya i Austrya, a P. Gagern dokazał nakoniec że Sejm podzielił jego przekonanie, iż stasunki Niemiec z Austryą mogą być urządzone jedynie drogą układów Państwa z Państwem, nie zaś przez użycie powagi czyli władzy.

— Dziennik angielski *Sun* pisze pod dniem 11 Stycznia: «Jeżeli nowoczesnej nauce uda się, w śmiałych usiłowaniach, rzucić drut elektryczny przez kanał La Manche, zdaje się że zaszczyt i zysk z tego przedsięwzięcia przypadnie angielskiej Kompanii drogi żelaznej Południowej, najbliższej brzegów francuzkich. Może przedwczesném byłoby mówić o połączeniu Francji z Anglią elektrycznym telegrafem, kiedy do tej pory droga żelazna między Paryżem i Calais albo Boulogne opatrzoną jeszcze nie jest w to niezbędne dopełnienie systemu wszelkiej drogi żelaznej. Na teraz więc, zaprowadzeniem drutu elektrycznego pod morzem zyska się tylko dwie godziny czasu, na podróż morską potrzebne, a ta korzyść ledwie pokryje i wynagrodzi trudności i kosztą przedsięwzięcia. W tych dniach jednak zrobiono doświadczenie na dowód, że drut elektryczny da się przeprowadzić przez kanał. Dyrektorowie angielskiej kompanii drogi Południowej dowiedli z drugiej strony, że się tym projektem szczerze zajmują.

Wczoraj więc robiono próby w porcie Folkstone, pod kierunkiem P. Walker, nadintendenta kompanii i na parostatku *Xiężna Klementyna*, należącym do kompanii.

Zrazu miano zamiar, gdyby morze spokojne było, parostatkiem drut wyciągnąć na odległość dwóch mil; ale silny wiatr zerwał się w nocy, i morze od samego rana rozkólsane było, dla tego słuszną zrobiono uwagę, że rzucanie się i chybot okrętu mogłyby drut zepsuć, i że niepodobnaby może było cały aparat i szakówki prosto utrzymać. Wsadzono więc drut na dwie mile długi na łódkę i zanurzono go w morzu dokoła portu pod groblą. Jeden koniec drutu stykał się z aparatem telegraficznym na pokładzie statku parowego, a drugi koniec z drutem telegraficznym do Londynu idącym. Skoro te wszystkie przygotowania porobiono, około godziny w pół do 1-szej zaczęto przysyłać telegrafem tym wiadomość do Londynu. P. Walker przesłał P. MacGregor, prezesowi kompanii Południowej, wiadomość że próba udała się zupełnie. Następnie prywatna wiadomość przysłana została z Londynu do P. Walker, który znajdował się na pokładzie parostatku, i obie te komunikacje przebiegły owe dwie mile drutu rozciągniętego w porcie i zanurzonego w morzu. Przez kilka godzin, nieustanna korespondencja prowadzoną była między parostatkiem *Xiężna Klementyna*, a stacjami dróg żelaznych w Londynie, Ashford i Tunbridge. Dzwony w biurach telegrafów elektrycznych w Tunbridge i przy moście Londyńskim, w silny ruch wprawione zostały przez aparat telegraficzny, znajdujący się na pokładzie statku *Xiężna Klementyna*, i równie szybko i łatwo sygnały przysyłano po drucie zanurzonem w morzu, jak po drucie telegraficznym na stałym lądzie. Całkowita długość drutu metalicznego do tej próby użytego wynosiła 3,600 jardów (tyleż prawie metrów); urządzonym on został według wskazań Pana Walker, tak żeby zapobiedz niedogodnościom, wynikającym z przechodzenia drutu nie tylko wodą ale ziemniemi, błotnistemi materjami, gdyż częstka strumienia elektrycznego uchodzi w takich razach w ziemię. Grubość druta № 16 drutu miedzianego; pokrytym był *guttą-perchą*; z obwinieniem drut miał średnicy ówierć cala angielskiego.

Co się tycze możliwości zaprowadzenia komunikacji między obu brzegami kanału La-Manche, niepodlega ona wątpliwości, bo niewidzim dla czegoby doświadczenie, które się udało na drucie dwie mil długim, nie miało się udać na drucie trzydziesto-milowym. Trzeba tylko oznaczyć stanowczo jakiego drutu użyć; najdogodniej zapewne żelaznego, kręconego a zawsze w *guttę perchę* obwiniętego. P. Forster, posiadający fabrykę przedmiotów z *guttą-perchą* w Streatham, ręczy za skuteczność tej substancji co do najzupełniejszego odosobnienia drutu metalicznego, gdyż jest złym przewodnikiem elektryczności. Trudniej podobno będzie od zaprowadzenia komunikacji, utrzymać i zabezpieczyć drut od takich naprzykład przypadków, jak przegryzienie przez jaką wielką rybę morską, albo zaczepienie kotwicą jakiego okrętu. Dla zapobieżenia takim przypadkom, P. Walker proponuje żeby przeprowadzić z jednego do drugiego portu, z Dover do Calais, albo z Falkstone do

Boulogne, dwa albo trzy druty, ale w pewnych od siebie odległościach; zdaje się zaś niepodobnem aby wszystkie na raz przypadkowi uległy. Zresztą, gdyby który drut został uszkodzony jakim przypadkiem, kompanja Południowa tak znaczną rozporządza liczbą statków parowych wszelkiego rozmiaru, że na przypadek taki, w jak najkrotszym czasie zaradczę znalazłaby środki. Kiedy pomyślimy że zaprowadzeniem telegrafu elektrycznego między dwoma największymi stolicami Europy, łączy się je, chociaż Wielka Brytania niestraci bynajmniej siły swej z położenia wyspiarskiego posiadanej, sprawiedliwie oczekiwać możemy bliskich i stanowczych skutków doświadczeń czynionych przez ludzi naukowych. (G. W.)

NIEMCY.

AUSTRIA. *Wiedeń, 31 Stycznia.* Na posiedzeniu 29 Stycznia Sejm w Kremsier, 197 głosami przeciw 106 uchwalił postanowienie znoszące karę śmierci.

— Donoszą z Pragi że Cesarz panujący przybył tam 20 Stycznia dla odwiedzenia Cesarza Ferdynanda. N. Pan przyjeżdżał przez mieszkańców z oznakami wielkiej radości.

— Nowiny z teatru wojny z buntownikami Węgierskiemi są nader pomyślne. Jenerał baron Csorich odniósł znakomite zwycięstwo nad wojskami dowodzonymi przez wodza powstańców Görgy, w skutek którego zdobyte szturmem zostały Windschacht i Schemnitz. 500 niewolnika, 12 dział, 10 moździerzy i mnóstwo broni i potrzeb wojennych dostało się zwycięzcom. Nieprzyjaciel cofnął się w kierunku Sahl,

— Donoszą z Brodów 23 Stycznia, do Gazety Pragskiej, że Kossuth zatrzymany został w Galicyi, w Klimetz, wsi należącej do okręgu Stryjskiego i odprowadzony natychmiast do Lwowa.

— Donoszą z Pragi, z d. 30 Stycznia, że J. C. W. Arcy-Xiąże Karol-Ferdynand odjechał do Armii Włoskiej. W Pradze powszechna była pogłoska, że wojska stojące w Bosnii odebrały rozkaz udania się niezwłocznie w pochod do Włoch.

WŁOCHY.

RZYM, 22 Stycznia. Podług korespondencji Gazety Powszechnej, przestrzeń kraju zwana Campagna di Roma i prowincya przyległa są w stanie otwartego buntu przeciw nowemu Rządowi. W samym Rzymie lękano się poruszenia ze strony wojska. Gazeta Powszechna Niemiecka twierdzi, że Rzym ogłoszony został za będący w stanie oblężenia.

— Gazeta Genuńska pisze, że Rząd jest w największej obawie obcego wdania się zbrojnego i zapotrzebował z Arkonoy wojska w liczbie dostatecznej dla oparcia się oddziałowi 3,000 hiszpanów, którzy mają wylądować w Civita Vecchia i stanąć pod dowództwo jenerała Zucchi, który dowodzić też ma korpusem Neapolitańskim, przeznaczonym do przywrócenia w Rzymie prawnego porządku.

Wszystkie gazety dobrzemyślące zgadzają się na to, że

przynajmniej trzy czwarte ludności Rzymu są przeciwne rewolucyjnemu Rządowi i wzdychają do przywrócenia dawnego stanu rzeczy. Ale w tych płonnych życzeniach nie masz punktu zjednoczenia, a mianowicie schodzi na człowieka energicznym, któryby doprowadził je do czynu. Jest to historia prawie wszystkich przewrotów które się w ciągu zeszłego roku odbyły, gdzie zawsze mała mniejszość, dla tego tylko że czynna i spojna, otrzymywała górę nad ogromną większością i wciągała ją potem na tór, przeciwny jej chęciom i przekonaniom.

FLORENCYA, 22 Stycznia. Dziś Izba Deputowanych Toskanii, przez jednomyślny okrzyk uchwaliła, iż na Sejm Konstytuacyjny Włoski, mający się zebrać w Rzymie, przyszedł 27 deputowanych, obranych głosowaniem powszechnym.

NAJPOŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

LONDYN, 1 Lutego. Królowa Jmć zagała dziś sessyą Parlamentu osobiście i miała mowę następującą:

«Milordowie i Mościpanowie.»

«Gdy pora właściwa do rozpoczęcia waszych zwykłych prac Parlamentowych nadeszła, wezwałam was ażebyście się zgromadzili dla wypełnienia ważnych, leżących na was obowiązków.

«Z radością mogę wam oznajmić, że tak na północy jak i na południu Europy strony wojujące zgodziły się na zawieszenie broni, dla układania się o pokój.

«Rozterki zaszły w Sycylii były towarzyszone okolicznościami do tyła oburżającymi, że admirałowie angielski i francuzki, powodowani uczuciami ludzkości, zmuszeni byli do zbrojnego wdania się dla zatrzymania dalszego krwi rozlewu.

«Skorzystałam z chwili odpoczynku, otrzymanego tym sposobem, dla przełożenia wspólnie z Francją Królowi Neapolitańskiemu środków, zdolnych sprowadzić stałe pojednanie w sprawach Sycylii. Układy w tym względzie nie są jeszcze ukończone.

«Ofiarując moje pośrednictwo rozmaitym Mocarstwom zostającym w niezgodzie, usiłowalam gorliwie zatamować szerzenie się klęsk wojny i położyć zasady pokoju trwałego i uczciwego. Utrzymanie jak najprzyjaźniejszych stosunków ze wszystkimi Mocarstwami zagranicznymi było pilnym moim staraniem.

«Jak skoro interes służby publicznej tego Mi dozwoli, rozkażę udzielić wam papiery dotyczące się tych układów.

«Groźne powstanie wybuchnęło w Pendżab i Wielkorządca Indyj widział się zmuszonym, dla utrzymania pokoju w kraju, zebrać znaczne siły, które w tej chwili są zajęte działaniami wojennymi przeciw powstańcom. Mimo to spokojność publiczna nie została w Indjach zakłócona tym rokoszem, do którego nie dano żadnego powodu.

«Zwracam waszą uwagę na ścieśnienia, jakich doznaje handel z rzeczy praw o żegludze.

«Jeżeli uznacie, że te prawa w całości lub części, nie są potrzebne dla zawarowania naszej potęgi na morzu, a obok tego stawiają zawady dla handlu i przemysłu, znajdziecie bezwątpienia pożytecznym znieść je lub zmodyfikować.

«Mościpanowie Izby Niższej.»

«Rozkazałam złożyć wam budżet roczny wydatków, zaświadczy on o staraniu z jakim wprowadzona została umiędna oszczędność.

«Obecny stan rzeczy pozwolił mi dokonać znaczne zmniejszenia wydatków w porównaniu z rokiem przeszłym.

«Milordowie i Mościpanowie.»

«Z radością widzę że pośród wstrząśnień miotających tytuł krajami Europy, spokojność rozmaitych części Połączonych Królestw nie była naruszona.

«Rokosz w Irlandyi nie ponowił się, ale w tym kraju panuje zawsze duch nieukontentowania i z boleścią serca widzę się zmuszoną zażądać od was utrzymania jeszcze na czas pewny władzy nadzwyczajnej, którą na ostatniej sessyi osądziliście za potrzebne udzielić Rządowi dla zapewnienia spokojności publicznej.

«Winszuję Sobie iż mogę wam oznajmić, że handel powstaje z tego przesilenia, nad którym ubolewałam przy otwarciu zeszłej sessyi.

«Stan okręgów rękodzielniczych jest też bardziej zaspokajającym niż był od dawnego czasu.

«Z niemniejszym widzę zadowoleniem, iż stan dochodu krajowego polepszać się nie przestaje.

«Muszę wszakże ubolewać, że zły zbiór kartofli sprawił niedostatek żywności, dający się czuć w niektórych częściach Irlandyi.

«Sposób działania prawa o ubogich w Irlandyi ma być poddany pod waszą rozagę i każdy środek, który przyniesie pożądaną ulepszenie tego prawa wraz z ulepszeniem bytu ludności, uzyszcze moje ochocze potwierdzenie.

«Z uczuciem godziwej dumy i wdzięczności widzę tego ducha wierności, jakim mój lud jest ożywiony, oraz przywiązania do swych instytucji, których dał dowody w chwilach przesilenia handlowego, nieurodzaju i przewrotów politycznych.

«Tuszę że Opatrzność Boska będzie sprzyjała naszym postępom i ufam że wspierać mię będziecie w utrwaleniu naszych instytucji, opartych na zasadach sprawiedliwości i wolności.»

Times ogłasza następną korespondencją z Paryża: «Opinia iż się gotuje wielki środek Rządowy (coup d'Etat) nabywa coraz więcej prawdopodobieństwa, Rzeczą jest widzialną, że partya ultra-republikanów zbiera wszystkie swe siły na taki wypadek. Jeden z jej przywódców głośno mówi, że jeżeli do takiego nadzwyczajnego środka przyszło, nastąpiłaby za nim nie już chwilowe zaburzenie, ale radykalna rewolucya. Jeżeli ta jeszcze nie wybuchnęła, to jedynie dla tego, że Rząd doświadczył porażki w swym

wniosku o klubach. Jeżeliby wypadek głosowania był przeciwny, to jest jeżeliby Zgromadzenie Narodowe uznało było wniosek Ministrów za niecierpiący zwłoki, a potem uchwaliło zamknięcie klubów, Góra miała zebrać się umyślnie w rodzaj klubu ażeby wywołać władzę do działania, a gdy w takim razie byłaby użyta siła zbrojna dla rozpędzenia zebrania, to ostatnie stawiloby opór, a wszyscy zwolennicy Góry, to jest ludność przedmieściowa, przybiegła by na pomoc i tak by się zaczęła przygotowana walka.»

— Podług *Globe* stan w jakim zostaje Francya wywiera niepomyślny wpływ na interesa Giełdowe tak w Londynie i Liverpool, jak i na innych punktach.

PARYŻ, 1 Lutego. Na dzisiejszym posiedzeniu Zgromadzenie zajmowało się raz jeszcze zagadnieniem o amnestyi. Wniosek podpisany przez 30 członków stronnictwa Góry o udzieleniu amnestyi powszechnej został uznany za nie zasługujący wzięcia na uwagę większością 531 przeciw 167 głosom. Odrzucono też wniosek P. Duvignier, iżby proces o powstaniu Czerwcowym był poddany rewizyi. Nakoniec podanie P. Joly, ażeby część skazanych za to powstanie była kolonizowana w Algeryi, odesłane do Komitetu roztrząsającego już podobny wniosek generała Lamoricière.

— Monitor urzędowy dzisiejszy ogłasza następną depeszę telegraficzną z Dijon, 31 Stycznia: «Wybuchnienie spisku Paryskiego było umówione z towarzystwami tajnemi Departamentu Cote d'Or. Towarzystwa te były w gotowości w nocy na 30 Stycznia. Oddział dragonów prowadzony przez dwóch hersztów socyalistowskich, również przebranych za dragonów, usiłował sprawić zaburzenie; jeden oficer policji został raniony; przywódcy równie jak i dragoni są aresztowani.» — Odebrano ze Strasburga i innych miejscowości podobne depesze, które dowodzą że spisek był rozgałęziony po całej Francyi i wybuch umówiony na jedną godzinę. — Gazeta Sądowa (*des Tribunaux*) daje obszernie szczegóły wykryte z papierów zabranych u osób, które w tych dniach zostały zatrzymane w liczbie około 1,500. Towarzystwa tajne miały za cel obalenie bezwzględne wszystkiego co istnieje, i ogłoszenie Rzeczypospolitej Czerwonej. Wolność druku miała być zawieszona na dwa lata a wolność osobista na trzy miesiące, żeby dać czas nowemu porządkowi rzeczy do oczyszczenia Francyi. Ten plan obejmował też konfiskacye, poszukiwania sądowe i skazanie na kary wszystkich Ministrów, którzy od roku 1830 byli u steru Rządu. — Pięć nowych pułków weszło przedwczora do Paryża a część garnizonów po wielu miastach Departamentowych ma rozkaz trzymania się w gotowości dla przybycia do Paryża za pierwszym znakiem. — Skutkiem uchwały Zgromadzenia względem projektu Ministrów o zamknięciu klubów, dziesięć nowych klubów otworzyło się w Paryżu. — PP. Thiers i były Członek Rządu tymczas.

P. Trélat przymówili się dość ostro wśród rozpraw w Biurze Zgromadzenia Narodowego nad jednym projektem. P. Trélat powiedział że P. Thiers zrzucił niewyrachowane szkody Francyi. Ten ostatni wyszedłszy z Izby posłał do P. Trélat PP. Bugeaud i Heckeren jako sekundantów: P. Trélat wytłumaczył się ze swych słów i świadkowie uznali to objaśnienie dostatecznym, tak iż do pojedynku nie przyszło.

AUSTRYA. Wiedeń, 2 Lutego. Podług ostatniego biuletynu armii, miasto Pięciu Kościołów, które powstańcy zajmowali we 4000 żołnierza z 10 działami, zostało przez nich opuszczone i zajęte przez jen. hrabię de Nugent, który w niem też założył swą główną kwaterę. Nieprzyjacieli udało się ku twierdzy Esseg dla skoncentrowania sił swoich pod ochroną tej twierdzy, zostającej jeszcze w ręku powstańców, ale ten plan ich zawiedzie, gdyż twierdza jest zewsząd otoczona od wojsk Cesarskich.

RZYM. Podług wiadomości otrzymanych w Marsylii przez statek parowy *Bastia*, wybory na Sejm Konstytucyjny odbyły się 21 Stycznia w Rzymie i Civita Vecchia, dodają, że władze, Delegat Apostolski w Civita Vecchia, zarząd krajowy, a co większa, nawet część duchowieństwa, wzięły udział w wyborach i lud do nich zachęcały swym przykładem. Dalej donoszą, że Kardynałowie-Biskupi Bolonii i Ankony zaprotestowali przeciw kłótwie Papieżkiej, wydanej w Gaeta na tych, którzyby należeli do wyborów, a to pod pozorem zwykle w takich razach używanym, że «Papież nie jest wolny w swém postępowaniu» i t. d. Wszystkie te wiadomości, jak każdy widzi, są nader wątpliwe i pilnie potrzebują potwierdzenia.

SZWAJCARJA. Bern, 25 Stycznia. Rozruchy zaszły w okręgu Franches-Montagnes, kantonu Bern. Gdy wielka Rada uchwaliła zniesienie klasztoru Urszulek i wypędzenie z kantonu tych zakonnic, których obecność była ciągłym powodem do nieporozumień między Rządem i rządzonemi, lud wziął stronę mniszek i zbił Prefekta przysłanego dla wykonania uchwały Rady. Ta ostatnia, za odebraniem o tém wiadomości, niezwłocznie skierowała na buntowny okręg oddział jazdy i piechoty od 1000 ludzi.

HISZPANJA. Podług gazety *Postillon de Gironne* w skutek stanowczej bitwy zaszłej między generałem Concha i wodzem karlistów Cabrera, ten ostatni, pobity na głowę, schronił się do Francyi tylko ze dwunastu ludźmi swej bandy.

(*Journ. de S. P. Psz. Poln. R. I.*)

OD WYDAWCY.

Przy niniejszym numerze załącza się wizerunek Cesarza Jmci Austriackiego *Franciszka-Józefa*. W dalszym ciągu wydania tegorocznego Tygodnika będą załączone inne wizerunki znakomitszych społecznych osób.